

ប្រតិបត្តិការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

ប្រតិបត្តិការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

(ឧបករណ៍សិក្សា)

វិទ្យាស្ថានប្រតិបត្តិការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

ເປັນຮ່ຳ

57072

ISBN 974-389-460-8

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

www.skybook.co.th

หน้าขาดหายไปครบ หรือความบกพร่องอื่นใดอันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์และการเข้าเล่ม กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัทฯ เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

คำนำ

พระอภัยมณี ถูกยกย่องว่าเป็นวรรณคดีชิ้นเอกของสุนทรภู่ ด้วยรูปแบบการดำเนินเรื่อง
ที่ล้ำสมัย โดดเด่นกว่าใครในยุครัตนโกสินทร์ตอนต้น การวางบุคลิกตัวละครที่ให้ความสำคัญ
ในแง่ความรู้และศิลปะเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นความแปลกใหม่ของยุคนั้น การยกให้สตรีเพศมีบทบาท
ในการเป็นผู้นำ ชำนาญการรบ เรียงร้อยกลอุบายต่างๆ รวมถึงการทำให้ตัวละครหญิงมีความ
สามารถทัดเทียมผู้ชายนั้นยังไม่เคยปรากฏในวรรณคดีเรื่องใดมาก่อน จึงถือได้ว่าพระอภัยมณี
เป็นวรรณคดีเรื่องแรกที่มีความนำสมัยและเปี่ยมล้นด้วยจินตนาการอย่างแท้จริง

การนำพระอภัยมณีมาทำเป็นฉบับการ์ตูนนั้นก็เพื่อมุ่งหวังให้เด็ก ๆ ได้รู้เรื่องราวใน
รูปแบบที่ง่ายขึ้น เนื้อเรื่องมีความกระชับ และภาพประกอบที่สวยงาม โดยจะดำเนินเรื่องตั้งแต่
ต้นจนจบบริบูรณ์ ดังนั้นผู้อ่านจะได้สนุกสนานเพลิดเพลินไปกับเนื้อเรื่องที่มีความสมบูรณ์ที่สุด
ได้รู้ว่แท้จริงแล้วเรื่องพระอภัยมณีไม่ได้มีเพียงแต่สินสมุทร สุดสาคร นางยักษ์ นางเงือก
เท่านั้น หากแต่ยังมีตัวละครอื่นๆ อีกมากมายที่ทยอยกันออกมาแต่งแต้มสีสันให้วรรณคดีเรื่องนี้
มีความกลมกล่อมยิ่งนัก

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการ์ตูนพระอภัยมณี ฉบับสมบูรณ์เล่มนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านมี
ความเข้าใจในเรื่องพระอภัยมณีมากขึ้น รวมถึงได้สนุกสนานไปกับจินตนาการอันเปี่ยมล้นของ
สุนทรภู่ ผู้ซึ่งถูกยกย่องว่าเป็นกวีเอกของโลก

A handwritten signature in black ink, likely belonging to the author or publisher.

สุกัญญา บุณทอง

เมืองรัตนา

เมืองพลึง

เมืองร่มดง

ข้าหลวงเทศน์

นางประทุมเกสร

ข้าหลวงเทศน์

นางมณฑา

ข้าหลวงเทศน์

พระมเหสี

พระอภัยมณี

ศรีสุวรรณ

สุวรรณมาลี

เกษรา

เมืองการเวก

เมืองลังกา

พระสุริโยทัย

นางจันทวดี

เจ้าเมืองลังกา

พระมเหสี

เสาวคนธ์

ทศไชย

อุทเรน

ละเวงวันชา

พระอภัยมณี

ดีเสื่อสมุทร

นางเงือก

สุวรรณมาลี

ละเวงวันชา

ศรีสุวรรณ

เกษรา

สินสมุทร

สุดสาคร

สินสมุทร

สร้อยสุวรรณ

จันทร์สุดา

บุษบา

สุลาวัลย์

มณฑา

อรุณรัศมี

(บุตรบุญธรรม)

(บุตรบุญธรรม)

(บุตรบุญธรรม)

ทัตไธย

เสาวคนธ์

ท้าวสุทศน์

พระอภัยมณี

สินสมุทร

สุดสาครกับม้านิลมังกร

นางเกษรา

ศรีสุวรรณ

นางเงือก

นางละเวง

นางวราภัสหรี

นางสุวรรณมาลี

นางยุพามภา

นางสุลาสิวัน

นางผีเสื้อสมุทร

นางวาฬ

ซีเปลิอย

ย่องตอต

โจรสลัด

พระเจ้าดา

ฮุนเรน

ฮุนเรน

พราหมณ์วิเชียร

พราหมณ์โมรา

เจ้าลังกา

พราหมณ์सानน

๑๒ เมืองรัตนอนันต์กว้างใหญ่ไพศาล ไพร่ฟ้าประชานมากมาง มีท้าวสุทัศน์และนาง
ประทุมเทสรปกครองเมือง มีโอรสคือ พระอภัยมณี อายุ 15 ปี และศรีสุวรรณ อายุ 13 ปี
ตามลำดับ

ทำวสุทัศน์กับนางประทุมเกสร อกจากจะอภิเษกให้ทั้งสองพี่น้องขึ้นครองราชย์ แต่ก็ไม่อาจกระทำได้ เพราะทั้งสองยังไม่มีความรู้ จึงสั่งให้ออกเดินทางแสวงหาพระอาจารย์ แล้วเรียนวิชากับท่าน

พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณจึงต่างองค์ทรงเครื่องออกเดินทางรอนแรมผ่านป่าเขา ได้รับความลำบากอย่างแสนสาหัส

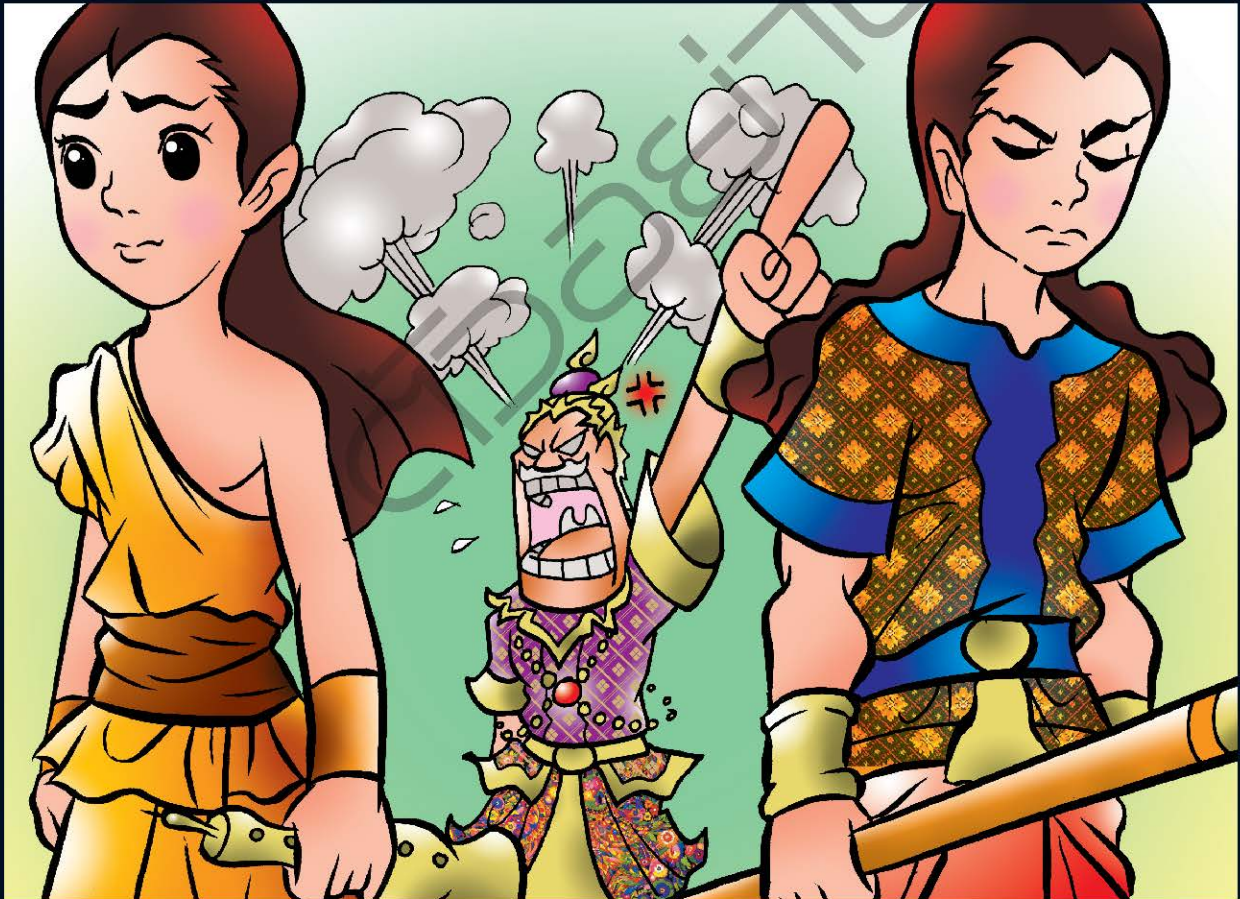

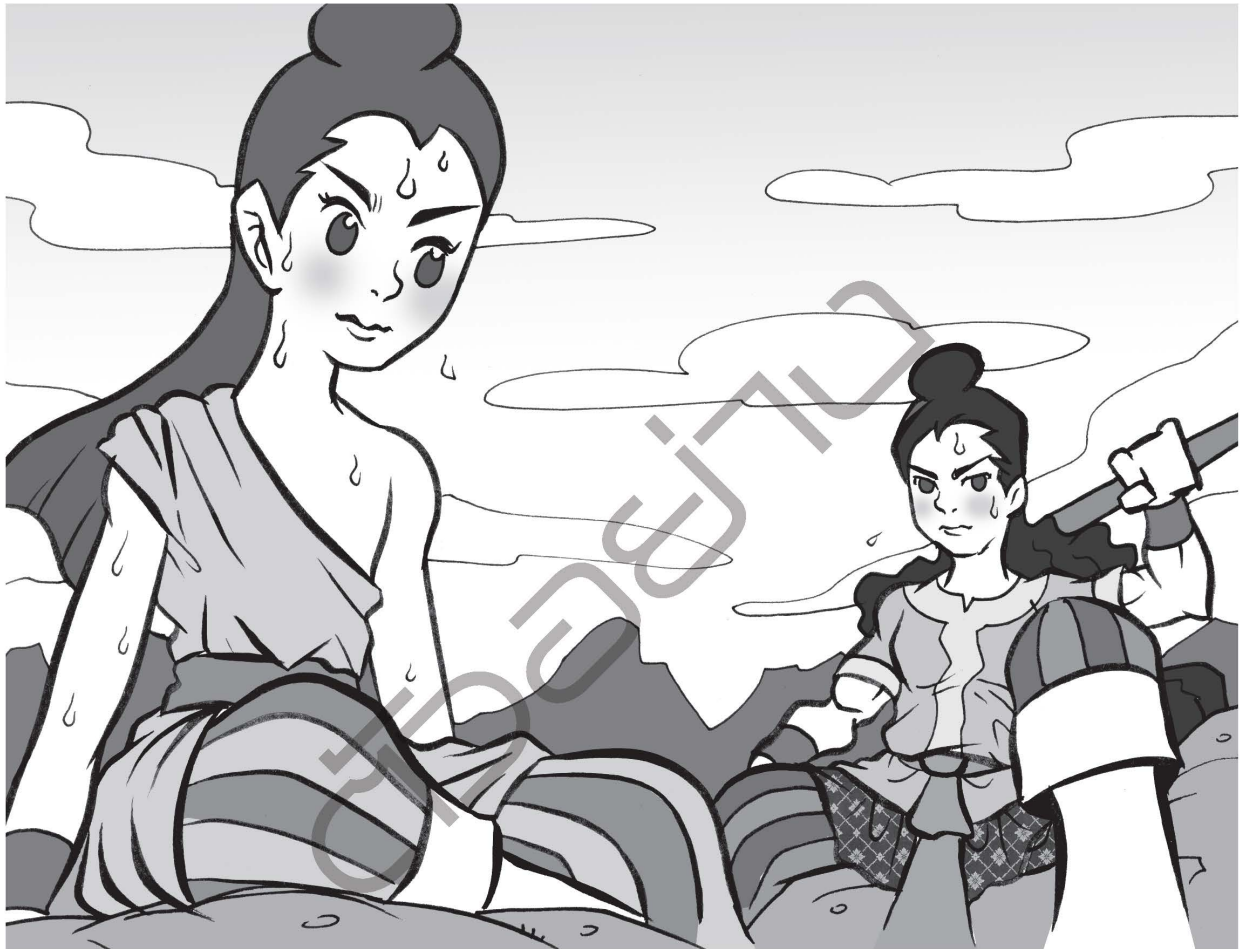

เมื่อเดินทางมาได้ 15 วัน ก็ถึงหมู่บ้านจันทคาม มีพระอาจารย์อยู่สองคน คนหนึ่งชำนาญในการยุทธ์ ส่วนอีกคนชำนาญในปี

พระอภัยมณีและศรีสุวรรณจึงเข้าพบอาจารย์ทั้งสอง พระอภัยมณีตัดสินใจเรียน วิชาปี ส่วนศรีสุวรรณนั้นชอบในการศึก จึงไปอยู่เรียนกับครูกระบอง

เมื่อสองพี่น้องได้เรียนวิชาที่ตนเลือกจนจบแล้ว ก็พากันเดินทางกลับเมืองรัตนา เมื่อมาถึง ท้าวสุทัศน์จึงถามว่า “เจ้าทั้งสองได้ไปเรียนรู้อะไรมา” พระอภัยมณีจึงตอบว่า “ลูกเรียนในการดนตรี ส่วนศรีสุวรรณนั้นเรียนกระบี่กระบอง” ท้าวสุทัศน์เมื่อได้ฟังดังนั้น ก็โกรธมากจึงร้องว่า “เหม่ เหม่ อ่างลูกนอกคอก พวกเจ้าเสียเวลาไปตั้งปี กลับไปเรียนวิชาที่พาพ่ต๊ะโพนเพลง กับวิชาอาวุธโล่เขน พวกเจ้ามันหน่อเนื้อกษัตริย์ไปเรียนวิชาอย่างนั้นทำไม อ่างลูกชั่วช้าอูฐไปก็รังแต่จะทำให้ข้าขี้หน้า ไสหัวออกไปจากเมืองเดี๋ยวนี้”

พระอภัยมณีและศรีสุนทรณ จำต้องพากันออกจากวังกลับเข้าป่าอีกครั้ง ได้พบกับความ
จากล้าปากอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อเดินทางได้ไฉนเศษก็พ้นเขาป่า เข้าสู่พื้นที่ราชทะเลแห่งหนึ่ง
ทั้งสองหยุดนั่งเล่นนอนเล่นเพื่อพักผ่อนจากความเหนื่อยล้า

ระหว่างนั้นมีพราหมณ์หนุ่มสามคนคือ โมรา ผู้สามารถนำฟางมาผูกเป็นเรือสำเภาได้
สามคนมีวิชาเรียงกฝน และใช้जरผู้ชำนาญในวิชาธนูได้แล่นสำเภาผ่านมาพบเข้า จึงได้ถามว่า
“พวกเจ้าสองคนเป็นใคร มาอยู่ที่นี่กันได้อย่างไร” พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณจึงเล่าเรื่องราว
ทั้งหมดให้ฟัง แล้วถามกลับไปว่า “แล้วพวกท่านกำลังจะไปไหนกันล่ะ”

พราหมณ์วิเชียรตอบว่า “เราทั้งสามคนเป็นเพื่อนกัน อยู่บ้านอินทตาม มีความสามารถกันคนละอย่าง แต่การที่ท่านเรียงนดนตรีนั้นมีคุณข้อไหน ช่วงไขข้อข้อบใจเราเกิด”

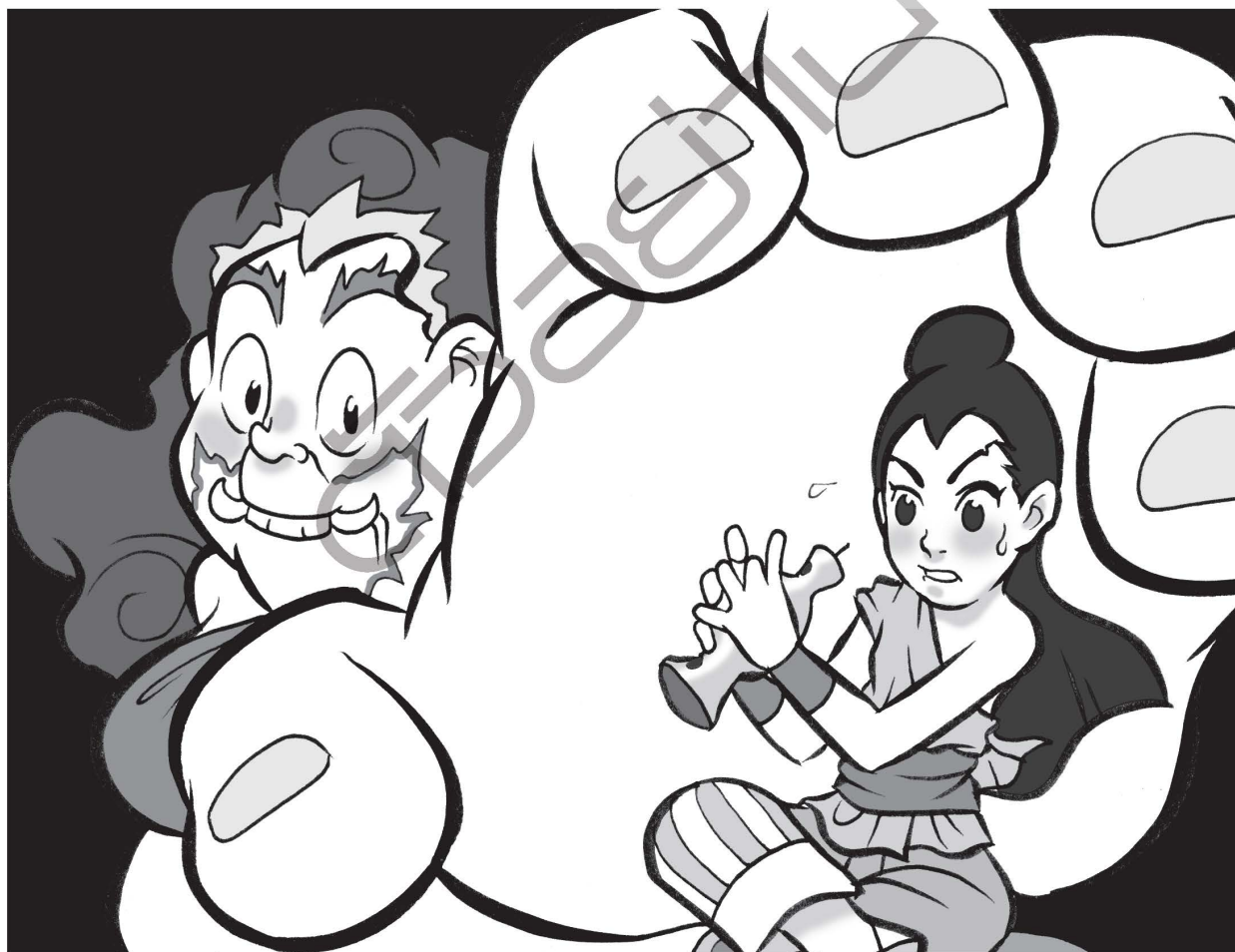
พระอภัยมณีจึงหนีปีขึ้นมาเป่าในทันที ลามพราหมณ์ได้ฟังเสียงงู๊ของพระอภัยมณี ก็ทำให้เคลิบเคลิ้มจนหลับไป รวมถึงศรีสุวรรณด้วย

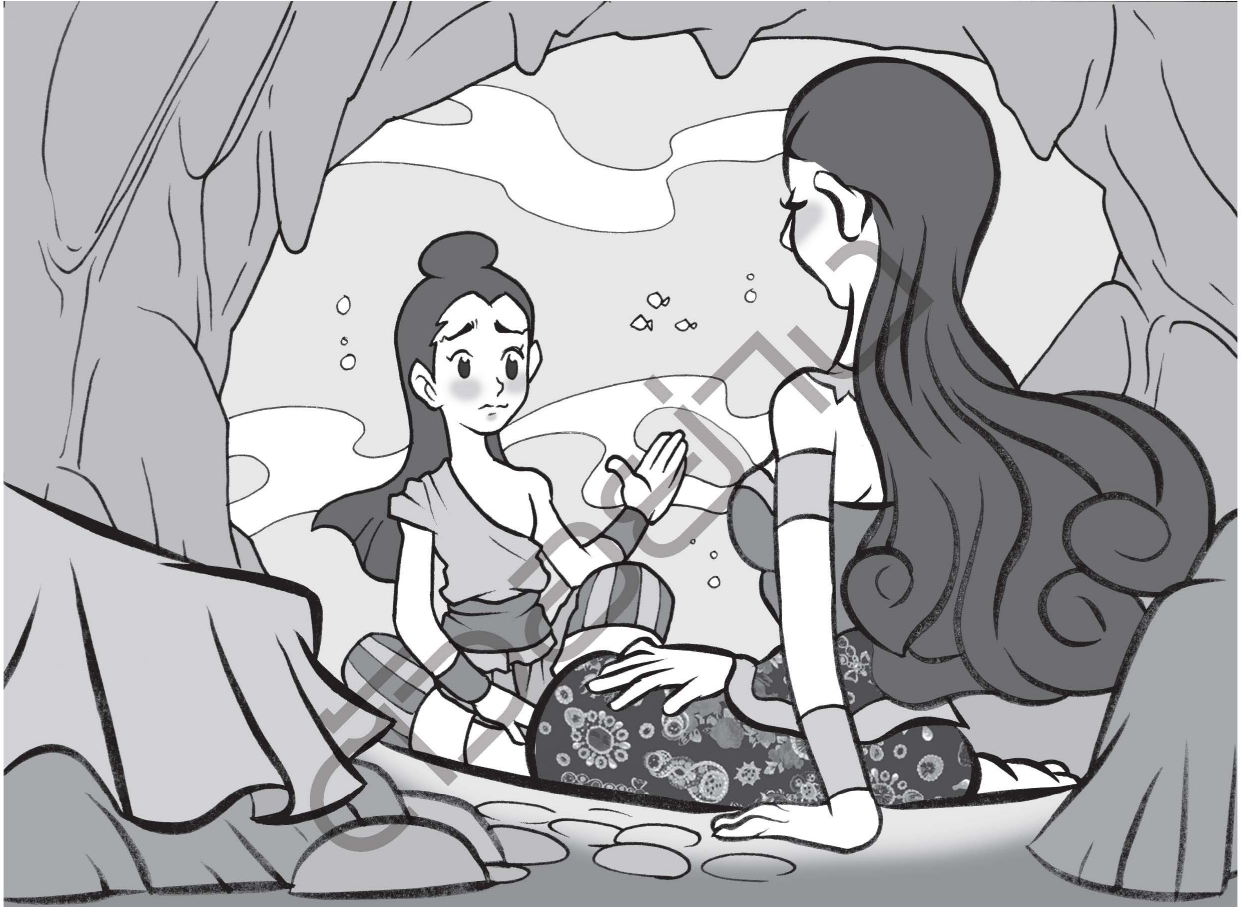

ณ ถ้าไถ่ห้องทะเล มีนางผีเสื้อสมุทรคนหนึ่ง รูปร่างใหญ่โตมาก เวลาเงินก็ขึ้นมาเล่นน้ำในห้องทะเล เพื่อหาปลากินเป็นอาหาร เมื่อนางได้เงินเสี้ยวปีของพระอภัยให้รู้สึกปั่นป่วนและเกิดความสนใจเป็นอย่างจัง ทำให้นางองอาจได้ช่างหนุ่มผู้นี้มาเป็นคู่ครองจนสุดจะหักห้ามใจ

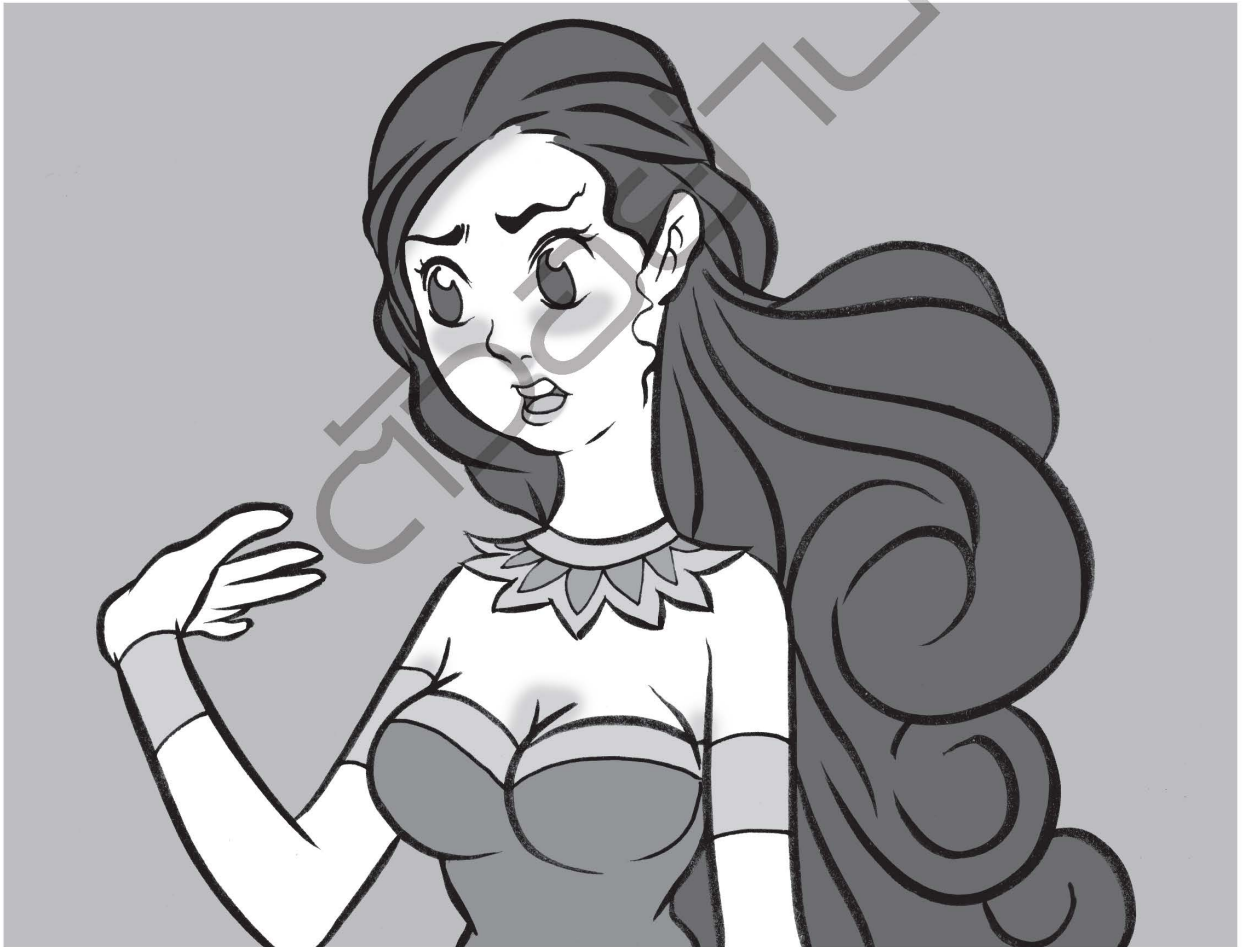
นางจึงผุดขึ้นจากน้ำแล้วจับตัวพระอภัยมณีไปจ้งดำไว้ทะเลในทันที
พระอภัยมณีนั้นตกใจกลัวสุดขีดจนสลบไป นางผีเสื้อเหินดังนั้นก็คิดว่าพระอภัย
มณีในรูปลักษณะของนาง จึงได้แปลงร่างเป็นสาวงามเข้าวนเวียนให้พระอภัยมณีฟื้นขึ้นมา

เมื่อพระอภัยมณีฟื้นขึ้นมาเห็นสาวงามนอนกอดประคองอยู่ ก็พิณิจพิศดูเห็นตาของนางไม่มีแววกี๋ยรู้ว่าเป็นจักษ์ ทำให้รู้สึกชิงชังเป็นจังนัก แต่ก็ข่มใจไว้แล้วพูดกับนางว่า “นี่แน่ะนางจักษ์ เราไม่ต้องการให้เจ้ามาแปลงร่างอย่างนี้ เจ้าบอกเรามาสิ ว่าเจ้าลักพาตัวเรามาทำไม ในเมื่อเจ้าเป็นจักษ์แต่เราเป็นมนุษย์”

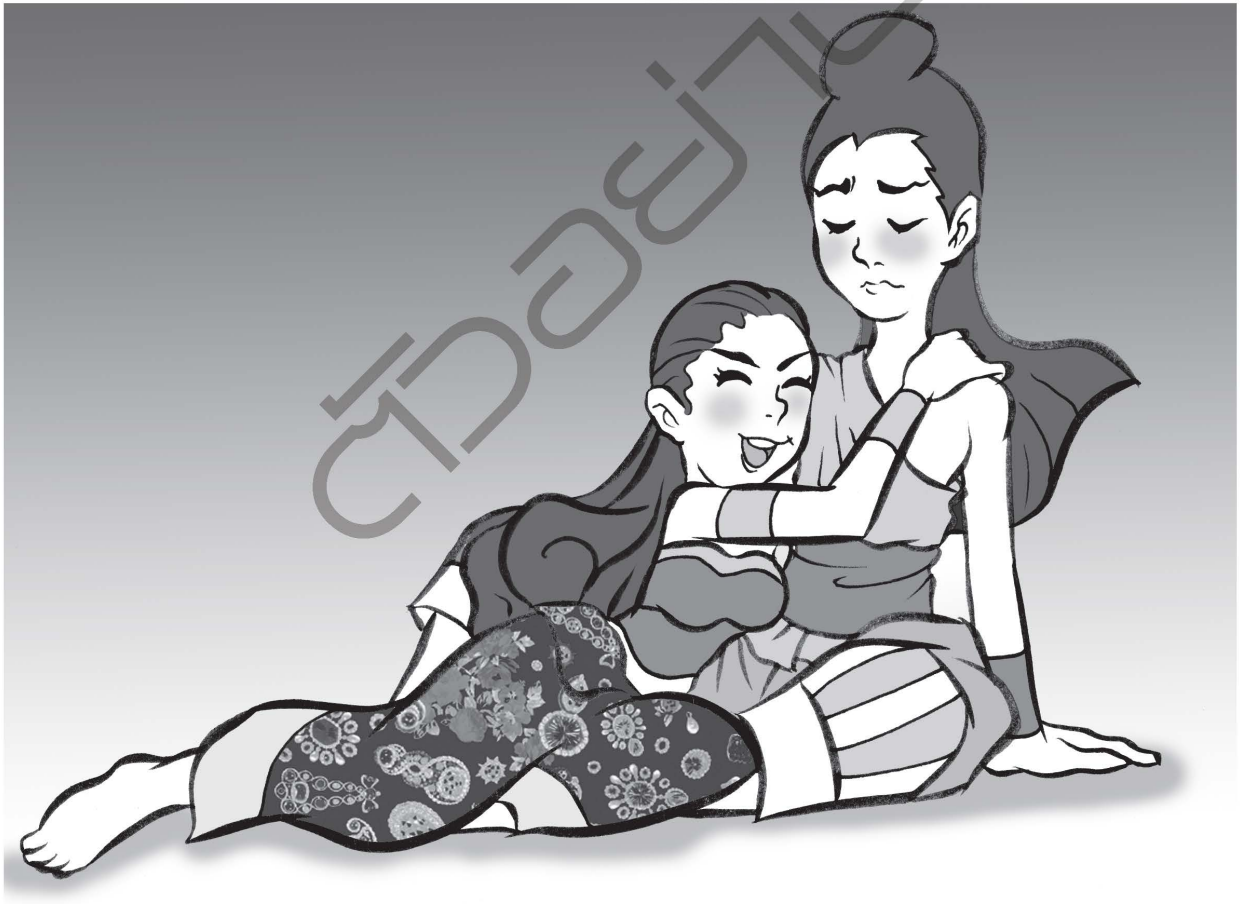
นางผีเสื้อสมุทรได้ฟังดังนั้นจึงกล่าวว่า“ถึงตัวข้าจะเป็นยักษ์แต่ก็เป็นสาวพรหมจารณ์
ยังไม่เคยมีคู่เลงเพศ” ว่าแล้วนางก็อิงแอบแนบกับพระอภัยมณี

พระอภัยมณีโมโหจึงตีบนางแล้วด่าทออย่างรุนแรง แต่นางผีเสื้อสมุทรกลับไม่โกรธ
นางว่า “ท่านเป็นสามีข้า จะทำอย่างไรกับข้าก็ได้” พระอภัยมณีได้ฟังดังนั้นก็อ่อนใจ จึงกลับ
พูดไปว่า “ขึ้นเจ้าอย่าเพ่งมาทวงใจเรา ขอเราพักผ่อนให้สบายใจก่อนแล้วค่อยมาคุยกัน”

ฝ่ายนางผีเสื้อสมุทรจึงดงพะเน้าพะนอต่อไป พระอภัยมณีไม่รู้จะทำอย่างไรจึงบอกว่า “ถ้านางให้สัตย์สาบานแก่เรา เราก็จะยอมเป็นคู่ครองของเจ้า” นางจึงให้สัตย์ว่า “ถ้า मैं ชำดิตร้างต่อสามีอันเป็นที่รัก ขอให้เฝ้าเราตลอดทั้งกลางคืนประหารชีวิตข้าให้บรรลวง ข้าจะจงรักภักดีต่อท่านจนชั่วฟ้าดินสลาย” เมื่อให้สัตย์จบนางก็ชลลงที่ถักพระอภัยมณี ฝ่ายพระอภัยมณีไม่รู้จะทำอย่างไรจึงต้องจำใจร่วมหลับนอนกับนาง

ศรีสุวรรณนั้นเมื่อตื่นขึ้นมาไม่เห็นพี่ชายก็ตกใจ ปลุทุกทั้งลามพราหมณ์ให้ตื่นขึ้น ทั้งหมดจึงพากันสำรวจดูก็พบรองเท้าอันขาวใหญ่มาขนาดบุตรธิดาไพร่ จึงพากันคิดว่าพี่เสื้อสมุทรคงจะมาลักพระอภัยไปกินเลี้ยงแล้ว

ศรีสุวรรณเส็งใจมากร้องให้ด้ร่ำดูฤๅตลอดเวลา สามพราหมณ์จึงบอกว่า “เรา
ควรจะติดตามไปดีกว่า โดยการเล่นเรือไปในทะเล แม้ว่าพี่เจ้าจัญไม่ตามคงจะได้พบ” ทั้ง
สามพราหมณ์ถัดสินใจขอตตามไปด้วย ศรีสุวรรณจึงถามด้วยลองลั้งว่า “แล้วพวกเรา
จะตามไปทางไหนดีละ?”

“

ในบรรดาหนังสือกลอนที่สุนทรภู่ได้แต่ง ถ้าจะลองให้ผู้อ่านชี้ขาดว่าเรื่องไหนเป็นดีกว่าเพื่อน
ก็น่าจะยุติต่อกันโดยมากกว่า เรื่อง “พระอภัยมณี” เป็นดีที่สุด....

สมเด็จพระยาตำราธิราชานุภาพ

”

ISBN 974-389-460-8

9 789743 894602

ราคา 135 บาท